

POĎAKOVANIE ZA ÚRODU

Ktovie či sa tohtoročným predposledným septembrovým piatkom nezačala nová tradícia. O čo ide? O svätú omšu, ktorá bola presiaknutá vďačnosťou, pretože počas nej sa vzdávali Bohu vďaky za úrodu. Na túto sv. omšu nás plagátom pozýval farský úrad v spolupráci s Občianskym združením – Tu žijeme. Slávnosť začala sprievodom od kultúrneho domu do kostola. Začiatok sprievodu tvorilo šesť hasičov, jeden z nich niesol Klížsku zástavu a druhý obraz sv. Vendelína, patróna roľníkov. Za nimi kráčali dospelí i deti v krojoch a v rukách si za spevu niesli košíčky s úrodou. Poďakovanie za úrodu spojené s výzdobou plodmi zeme bolo v našej farnosti po prvýkrát. Veriaci boli ochotní priniesť kúsok zo svojej úrody a šikovné aranžérky dokázali z toho urobiť výzdobu. Dekan, vdp. Anton Kováčik počas sv. omše požehnal tieto plody Božej štedrosti a ľudskej práce. Počas sv. omše deti i dospelí prinášali dary ako obetu. Ako prvé priniesli hrozno a víno. Za tým nasledovali klasy, koláče, kvety, jablká i med. Cez sv. omšu vystupoval s piesňami ženský spevokol Chór de Clus ako aj mužská spevácka skupina Klížania.

V dnešnej uponáhľanej dobe sa na ďakovanie často zabúda. V našej farnosti sme dokázali, že vieme byť vďační za všetko, čo nám Boh dáva a nezabúdame ani na ľudovú múdrosť: Bez Božieho požehnania, márne naše namáhania.

Po sv. omši bolo pred kostolom malé pohostenie. Vďaka patrí všetkým, ktorí sa na príprave a realizácii tejto akcie podieľali.

Anna Húdoková

■ K silným momentom slávnostnej svätej omše bolo odovzdávanie darov zeme. Bolo to pôsobivé, dojímavé a v našom kostole prvýkrát uskutočnené.

Foto – Peter Maťašeje

SPOMIENKOVÉ STRETNUTIE

Už je to päť rokov čo do spisovateľského neba odišla významná osobnosť slovenskej kultúry, spisovateľ, čestný občan našej obce Ladislav Ťažký. Rodák z Čierneho Balogu, ktorý si zamiloval náš kraj, presnejšie a predovšetkým Klížske Hradište natoľko, že napokon spočinul na tamjšom cintoríne. Jeho rodina, priatelia zo spisovateľskej obce a richtár Starého Klíža Gabriel Rehák zorganizovali (nie po prvý krát) spomienkové stretnutie. Konalo sa v sobotu 24. septembra.

Krátko po štrnástej hodine sa pozvaní hostia ako i ostatná verejnosť zhromaždila vo farskom kostole. Za organizátorov sa ujal slova vydavateľ Peter Rašla, ktorý všetkých privítal a v krátkosti oboznámil s priebehom tohto stretnutia. Po privítaní jedným zo synov

(Pokračovanie na str. č. 5)

Teplá septembrová nedeľa 11.9. 2016 sa niesla v znamení slávnosti uvítania detí do života. Privítali sme medzi nami najmenších občanov narodených v rokoch 2014 a 2015. Oslava narodenia a nového života sa konala v kultúrnom dome. Privítali sme medzi nami

SLÁVNOSTNÉ UVÍTANIE DETÍ DO ŽIVOTA

týchto 18 detí: Alexa Vargu, Juraja Jašíka, Martina Haranzu, Lukasa Chrenku, Natáliu Stručkovú, Ondreja Tomana, Tobiáša Šťastného, Lea Bonifáca Bartáka, Natáliu Macháčkovú, Richarda Burianka, Michaelu Dolnú, Adama Kňaze, Sofiu Kňazeovú, Alexandru Bujnovú, Jakuba Belianského, Sebastiána Kňazeho, Andreasa a Elišku Spišiakových. S milým programom plným uspávaniek a piesní vystúpil ženský spevácky zbor Chor de Clus.

Ing. Tatiana Sasková

MATKA MILOSRDENSTVA

Mesiac október je zasvätený Panne Márii. Ona bola vyvolená, aby spolupracovala na veľkom diele vykúpenia ľudstva. Od anjela sa dozvedela, že našla milosť u Boha (Lk 1,30). Ponáhľala sa k príbuznej Alžbete, aby sa s ňou podelila o svoju radosť. Vyjadruje ju slovami krásneho chválospevu Magnificat: „Veľbí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi...“, lebo odteraz blaženou ma budú volať všetky pokolenia. Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný... a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie (Por. Lk 1, 47-50).

Stala sa nástrojom Božieho milosrdenstva prostredníctvom svojho súhlasu, ktorý dala anjelovi, keď jej priniesol svoje posolstvo. Mária sa pritom označuje za služobnicu. Týmto slovom vyjadruje všetku svoju pripravenosť. A ochotu spoluúčinkovať na diele spásy. Pánu Bohu dáva priestor na uskutočnenie vykupiteľského diela spásy. Takto sa natrvalo zapísala do evanjelia Božieho milosrdenstva, stala sa Matkou milosrdenstva.

Už v nepoškvrnenom počatí Pán Boh ju ochránil od dedičného hriechu a tak ju pripravil na jej poslanie byť Matkou milosrdenstva. V jej slávnom narodení Pán Boh ukázal vlastnosti milosrdenstva – jej mimoriadne schopnosti rozumu i silu vôle a najmä citlivé, súcitné, nepoškvrnené Srdce. Ježiš Kristus mal na sebe nosiť obraz i podobu svojej matky. Preto sa patrilo, aby bola ozdobená prirodzenými i nadprirodzenými znakmi.

Matka milosrdenstva začala preukazovať milosrdenstvo už na Kalvárii. Odvtedy všetky Božie milosti dostávame

(Pokračovanie na str. č. 2)

Beažoželáme

V mesiaci september 2016 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Monika Kobolková Klíž 51 **50 rokov**
Emília Krajcová Kl. Hradište 34 **60 rokov**
Anton Valúch Kl. Hradište 209 **80 rokov**
Anna Valúchová Kl. Hradište 118 **80 rokov**
Františka Švecová Kl. Hradište 128 **80 rokov**

Z najstaršej generácie oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Helena Paliatková Klíž 138 **81 rokov**
Emília Kňazeová Kl. Hradište 104 **81 rokov**
Pavel Švec Kl. Hradište 89 **82 rokov**
Katarína Kňazeová Kl. Hradište 7 **83 rokov**
Karol Smatana Klíž 67 **83 rokov**
Mária Belicová Kl. Hradište 122 **86 rokov**

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

*Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu*

Hoci sa už začal nový akademický rok, chceme na tomto mieste, tak, ako po minulé roky, zablahoželať úspešným absolventom, ktorí nám oznámili úspešné ukončenie štúdia.

Vladimír Maťašeje po skončení štúdia odboru Prevádzky dopravných strojov a zariadení na SPU v Nitre promoval a získal titul inžiniera. Jeho sestra **Michaela** ukončila promóciami prvý stupeň vysokoškolského vzdelávania na Ekonomickej univerzite v Bratislave a má titul bakalára.

Ing. Andrea Mrekajová rod. Strmeňová - po ukončení externého doktorandského štúdia na SPU v Nitre, Fakulte agrobiológie a potravinových zdrojov, získala titul -philosophiae doctor -PhD.

Tomáš Strmeň v mesiaci júl ukončil štúdium na STU v Bratislave, Fakulte elektrotechniky a informatiky a bol mu udelený titul Ing.

Úspešným absolventom srdečne blahoželáme a prajeme veľa zdravia a úspechov v práci i ďalšom štúdiu.

* NOVORODENCI *

.....

SOBAŠE

17.9.2016 Ing. Katarína Bujnová a Mathias Hoppe

† OPUSTILI NÁS †

Veronika Smatanová, rod. Hlavačková

* 7.5.1936 † 13.9.2016

Anna Stančeková, rod. Hudoková

* 8.11.1932 † 14.9.2016

POZVÁNKY

Kultúrna komisia pozýva občanov na jesennú výstavu výpestkov z našich záhrad, ktorá sa bude konať v dňoch 8. a 9. októbra 2016. Miesto a čas konania výstavy zverejníme spôsobom obvyklým.

.....

Obecný úrad a kultúrna komisia pripravuje 23. októbra slávnosť k októbru – Mesiacu úcty k starším, na ktorý vás aj touto cestou srdečne pozýva. Začiatok o 16,00hod.

Z iniciatívy pracovníčok obecného úradu vzišla myšlienka na zveľadenie priestoru pred miestnou radnicou, pod oknom zasaďačky. Pomohla nám aj výhra zelene v tombole na futbalovom turnaji. V závere augusta sme prikrročili k činu, vytrhali

NOVÁ VÝSADBA PRI OCÚ

dokvitnuté letničky, natiahli textilnú fóliu, urobili otvory na výsadbu. Jamy sme poriadne zaliali, zaplnili balmi drevín. Povrch sme vyplnili

hrubším riečnym štrkom. Na snímke „hlavné záhradné architektky“ Jana Stančeková a Martina Vaňová pri výsadbe. ts

VYNOVENÝ KULTÚRNY DOM V JEŠKOVEJ VSI

Slávnostné otvorenie kultúrneho domu v Ješkovej Vsi sa konalo dňa 15.9.2016. Starosta obce v úvode príhovoru privítal občanov obce a z pozvaných hostí bola prítomná starostka obce Klátova Nová Ves Ing. Iveta Randziaková, poslankyňa VÚC a predsedníčka ZMOS Stredné Ponitrie a konateľ firmy DIMI max s.r.o p. Miloš Šedík.

Na projekt s názvom „Rekonštrukcia vykurovacej sústavy“ obec získala dotáciu z Environmentálneho fondu v celkovej hodnote 68 275 €. Vo výberovom konaní zákazku s nízkou hodnotou získala firma DIMI max s.r.o Topoľčianky, ktorá tieto práce aj zrealizovala podľa vopred vypracovanej vizualizácie. Pre občanov bolo pripravené bohaté občerstvenie a o zábavu sa postarala dychová hudba „Nedanovčianka“.

Silvia Remeňová

■ O vynovenú sálu prejavila verejnosť veľký záujem.

Foto-Slavomír Remeň

MATKA MILOSRDENSTVA

(Dokončenie zo str. č. 1)

prostredníctvom Panny Márie. Aj po svojom nanebovzatí sa o nás stará a vyprosuje nám Božie milosrdenstvo.

To sa prejavuje napríklad na pútnických miestach, kde ľudia nachádzajú útechu v smútku, nádej v zúfalstve, uzdravenie z choroby. Nebolo to náhodou, že obraz Božieho milosrdenstva, ktorý je uctievaný na celom svete, bol prvý raz vystavený 28. apríla 1935 pri soche Matky milosrdenstva. Ako keby mal dostať jej schválenie a odporúčanie.

Jedna z najznámejších mariánskych modlitieb pochádza z 11. storočia. Začína sa slovami: „Zdravas, Kráľovná, Matka milosrdenstva“. V ďalšej časti ju vzývame: „Orodovnica naša, obráť k nám tie svoje premilosrdné oči...“ Obraciame sa k nej v modlitbe, vyjadrujeme jej dôveru, cítime

sa jej deťmi. Ona nás podrží vo svojom milujúcom a milosrdnom materinskom náručí. Zverujeme jej aj našich drahých zomrelých. Na konci pohrebných obradov sa k nej modlíme: „Rozpomeň sa Mária, Matka bolestná, ako si stála pod križom žalostná... Pre bolesti, ktoré si tam prežívala, oroduj za nášho zosnulého brata (za našu zosnulú sestru) pred trónom milosrdenstva“.

Panna Mária nás učí, že evanjelium o Božom milosrdenstve je to najkrajšie, čo nám kto môže povedať, najprijemnejšie, čo môžeme počuť, najlepšie čo môžeme dostať. Božie milosrdenstvo je pre nás darom i poslaním. Máme prejavovať milosrdenstvo. Máme ho žiť a dosvedčovať slovami i skutkami. Tento náš svet je neraz tmavý a chladný. Pôsobením lúčov Božieho milosrdenstva sa môže stať trochu svetlejšim a teplejším miestom pre život. Božie milosrdenstvo je súhrnom posolstva Ježiša Krista, ktoré sme dostali a máme ho ďalej odovzdávať.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

Na veľkú radosť tých najmenších, ale aj ich rodičov a zaiste i ostatnej verejnosti bolo v pondelok 19. septembra dané do užívania nové detské ihrisko. Milej slávnosti jeho otvorenia sa zúčastnili najmä mamičky s deťmi, ale i niekoľko ďalších našich občanov. Podujatie svojim príhovorom zahájila Mgr. Zuzana Dolná, predsedníčka Občianskeho združenia Tu žijeme. Práve a predovšetkým vďaka nej a ľuďom zo spomínaného OZ sa dielo podarilo dokončiť. Aj keď ešte nie je všetko tak, ako si naplánovali, pristúpilo sa k otvoreniu ihriska z toho dôvodu, aby si ho deti mohli ešte čo najviac užiť. Všetky ďalšie dokončovacie práce budú robené, ako sa hovorí „za pochodu.“ Pri príležitosti otvorenia

NOVÉ DETSKÉ IHRISKO OTVORENÉ

ihriska Mgr. Zuzana Dolná v mene OZ TU ŽIJEME verejne poďakovala všetkým, ktorí im pomáhali pri budovaní ihriska: či sú to už oteckovia, dedkovia, ujoovia alebo len ochotní spoluobčania. Ako povedala, veľmi si ich pomoc vážia, nakoľko brigád na budovaní ihriska bolo naozaj dosť a väčšinou sa na nich zúčastňovali tí istí. Skonštatovala tiež, že ich prosbu o pomoc odmietlo niekoľko oslovených občanov a na verejnú výzvu o pomoc zareagoval až jeden spoluobčan. Táto skutočnosť je poľutovania hodná, nakoľko toto detské ihrisko bude slúžiť celej širokej verejnosti a nie iba úzkemu okruhu detí.

Na projekte bolo doteraz odpracovaných 213 hodín. Predsedníčka OZ vo svojom príhovore vyslovila verejné poďakovanie za pomoc rodine Šelméci za bezplatné poskytnutie elektriny, Márii Šusterovej za občerstvenie pre brigádnikov, Ing. Pavlovi Paliatkovi za zhotovenie bránky, Viliamovi Burianekovi a Ladislavovi Novotnému za bezplatné navážanie makadamu UNC-čkom. V neposlednom rade poďakovala tiež Ing. Štefanovi Poliačkovi za finančný príspevok 100 €. Detské ihrisko naplánovali a zrealizovali podľa najlepšieho vedomia a svedomia a podľa finančných možností ich združenia. Doteraz bolo na detskom ihrisku preinvestovaných 3196,35 €. Obecný úrad zadovážil dve lavičky a jeden kôš na odpadky.

Na milej slávnosti sa k prítomným príhovorila aj starostka obce Ing. Tatiana Sasková, ktorá napokon s Mgr. Zuzanou Dolnou slávnostným prestrihnutím pásky dala nové detské ihrisko do užívania. Zároveň s prestrihnutím pásky sa ovzduším vznášali oblaky bublín z bublifukov, čo bol prejav veľkej detskej radosti a symbol otvorenia prevádzky priestorov im určených.

Text a foto Peter Maťašeje

Práca šľachtí človeka. Poznáme toto vekmi overené porekadlo. Pracou si zarábame na živobytie a aby sme si oddýchlí, vyberáme si rôzne činnosti, rôzne koníčky, pri ktorých zrelaxujeme telo i dušu. V našej obci existuje viacero spolkov a organizácií, ktoré sa venujú športu, kultúre, ale aj ochrane prírody. Jednou z nich je aj Poľovnícke združenie Vrch Hora, v ktorom sa združili nadšenci pre les a jej obyvateľov. Tejto činnosti venujú svoj voľný čas a svoju energiu. Byť poľovníkom je prestíž a to si vyžaduje aj potrebné znalosti a zručnosti. Tí starší si vychovávajú svojich nástupcov. Proces vzdelávania nie je jednoduchý, je nevyhnutný a určite si zaslúži pozornosť aj uznanie.

VÝZNAMNÉ OCENENIE

V sobotu 3. a v nedeľu 4. septembra sa vo Svätom Antone konal 26. ročník celoslovenských poľovníckych slávností – Dni svätého Huberta. Práve 3. septembra si z rúk prezidenta SPZ

Ing. Tibora Lebockého, PhD. za prítomnosti ministerky pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR Gabriely Matečnej, exprezidenta SR Ivana Gašparoviča a ďalších významných hostí, na nádvorí kaštiela prevzal náš občan **JUDr. Jozef Stanko** najvyššie poľovnícke vyznamenanie a to **Medailu Sv. Huberta za významné zásluhy o rozvoj poľovníctva na Slovensku**.

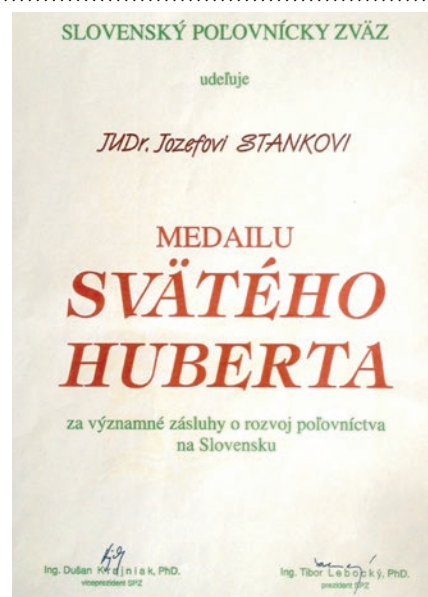
Na udelenie medaily ho navrhla Okresná organizácia SPZ Partizánske za jeho celoživotnú činnosť v oblasti poľovníctva. JUDr. Jozef Stanko pôsobil viac ako 35 rokov ako pedagóg a skúšobný komisár pri SPZ a OPK Partizánske. Okrem toho postupne zastával viaceré funkcie – od člena predstavenstva, predsedu disciplinárneho senátu až po predsedu legislatívnej komisie.

My ho poznáme tiež ako zakladateľa a prvého predsedu poľovníckej organizácie PZ Vrch Hora v našej obci.

Spomínané významné ocenenie nebolo prvé. JUDr. Jozef Stanko je držiteľom všetkých poľovníckych vyznamenaní za významné zásluhy o rozvoj poľovníctva na Slovensku a to medaily: bronzovej, striebornej, zlatej ako aj zlatého kamzíka. Sú dôkazom toho, že Jozef má svoju záľubu v srdci a svoje vedomosti si nenecháva pre seba, ale ich odovzdáva ďalej.

Na záver iba konštatovanie: ide o historicky prvé takéto významné ocenenie, ktoré bolo udelené nášmu občanovi. Blahoželáme!

Ing. Zuzana Holáková

História rodiny Bergerovej

VII. časť

Pamätajú si ho ešte dnešní päťdesiatnici. Vídali sme ho ako starého pána v štýlovom oblečení akoby zo starých čias. Ešte i v jeho dôchodkovom veku išiel z neho rešpekt. Autorita, skoro aristokratická noblesa a možno istý odstup. Každý vedel, kto to je, a čím bol. Niektorí viac, iní možno len okrajovo. Tí starší vedeli a poznali, z vlastnej skúsenosti prežitými zážitkami spomínali a hovorili o ňom obšírnejšie. Ešte i dnešná generácia našich najstarších občanov si pamätá a vie toho podstatne viac. Veď bol ich prvým učiteľom, riaditeľom školy v Klížskom Hradišti. Žil a pôsobil u nás v období, keď jestvovala rakúsko – uhorská monarchia, s tým súvisiaca maďarizácia obyvateľstva, zažil obdobie vzniku I. svetovej vojny do ktorej bol nútení aktívne sa zapojiť. Postupne vídal zánik starých časov, keď na troskách monarchie vznikala nová Československá republika. Medzivojnové obdobie, Slovenský štát, II. svetová vojna, nástup komunizmu. Všetky dejinné míľniky zažil v našom prostredí človek, ktorý má miesto v dejinách a histórii nielen našej školy, ale i verejného života. Pavol Berger.

Detstvo a mladosť

Pavol sa narodil ako druhý syn Antona Bergera v Janovej Vsi 10. januára 1893 v služobnom byte svojho otca. Krstnými rodičmi mu boli barón Karol Pidoll a jeho manželka Hermína. Ľudovú školu navštevoval v Klátovej Novej Vsi, kde počas rokov 1898 – 1903 absolvoval prvé štyri ročníky. Riaditeľom školy tam bol v tých časoch Árpád Duday, učiteľom bol Štefan Ballay. Do školy dochádzal pešo, v letných mesiacoch dochádzal aj do židovskej školy. V okolitých obciach v tých časoch žilo veľa židovských rodín, preto si založili vlastnú školu s vyučovacím jazykom nemeckým a len z časti slovenským. Prirodzene, v takejto škole nemohlo chýbať vyučovanie základov hebrejčiny. Neskôr nastúpil Pavel na gymnaziálne štúdiá. V rokoch 1903 – 1907 absolvoval maďarské gymnázium v Prievidzi. Triednym profesorom bol p. Bielek. Začiatky tu mal veľmi ťažké. Veľké problémy mal s maďarským jazykom, doma sa rozprávalo nemecky, neskôr len slovensky. Skončilo to tak, že kvôli spomínaným problémom musel prvý ročník (školský rok 1903 – 1904) opakovať. V Prievidzi počas štúdií bý-

val na súkromnom byte – na priváte. Po roku sa presťahoval do bytu vďovy po mestskom úradníkovi. Bolo to oproti gymnáziu, ktoré bolo v budove kláštora rádu piaristov. Mal mimoriadne zaujímavého spolubývajúceho. Bol to jeho spolužiak Eduard Nécsey, rodák z Oslí, ktorý sa neskôr stal nitrianskym arcibiskupom (!!!).

■ Mladý študent Pavol Berger.

Po druhom ročníku gymnázia bol Pavol priemerným študentom. Mával rôzne záľuby a aktivity. Na povale kláštora spolu s kamarátmi chovali holuby. Tieto odchytyvali a mladé vyberali. Takto sa potom s pani domácou hostili. Obchodník s potravinami pán Šutonec ich brával - ako honcov – na poľovačky. Aj pani domácej nanosili veľa diviny do spoločnej kuchyne. V zimných mesiacoch sa aj na úkor štúdia celé dni korčuľovali na zamrznutej rieke Handlovke a na iných miestach. V posledných rokoch gymnázia sa Pavol Berger dostal do nemilosti profesora latinčiny údajne pre slovenskosť a pre slabé ovládanie maďarčiny. Spomínaný profesor bol bigotným Maďarom.

„Vytrhol sa mi z pazúrov“

...takto sa, ale po maďarsky, vyjadril profesor latinčiny, keď na záver gymnaziálneho štúdia Pavol úspešne zvládol a vykonal všetky skúšky. V nasledujúcich dňoch, keď už vysvedčenie bolo v bezpečí, pri profesorských pravidelných prechádzkach na námestí, sa naň mladý Pavol pri-

pravil. Profesora nepozdravil. Ten sa zastavil a pred okoloidúcimi mešťanmi sa snažil vyvolať aféru. Zvýšeným hlasom ho začal hrešiť, nadávať mu do nevychovcov s neslušnými maďarskými výrazmi. Pavol sa otočil a s prechádzkovou paličkou v ruke a cigaretou v ústach (to bol vtedy prejav frajeriny) po slovensky dobre nahlas povedal: „Nepoznám tohto pána“, a pokračoval v prechádzke. Okoloidúci takmer tleskali.

Bude z neho učiteľ

Po ukončení gymnaziálneho štúdia Pavol Berger začal navštevovať učiteľské preparandia I. – III. ročník v Kláštore pod Znievom. Dostal sa tam prostredníctvom vedúceho tamomšej Lesnej správy, ktorý v minulosti pôsobil ako správca majetkov a lesov v Klížskom Hradišti (predchodca Antona Bergera). Do IV. ročníka chodil už do novej budovy preparandia v Turčianskych Tepliciach. Zatiaľ čo v Kláštore pod Znievom bývali v internáte, ktorý bol súčasťou školy (hovoríme o samom začiatku 20. storočia !!!) na novom pôsobisku museli bývať po privátoch. Študenti z celej Hornej Nitry v tých časoch docestovali po Prievidzu vlakom, potom cez Nemecké (dnešné Nitrianske Pravno) a ďalej už len na rebriniakoch do miest, kde študovali. Na začiatku a na konci školského roka, niekedy aj počas Vianoc to bývalo hromadne organizované.

V roku 1912 Pavol štúdium na učiteľskej preparandii úspešne ukončil. Získal diplom učiteľa.

Učiteľské začiatky

1. októbra 1912 ako čerstvý učiteľ nastúpil Pavol Berger na svoje prvé miesto. Bola ním Ľudová škola v Ješkovej Vsi. Počas pôsobenia na tejto škole býval u svojich rodičov v Klížskom Hradišti. Nepôsobil tu dlho. Veď už o rok, presne 1. novembra 1913 nastúpil za učiteľa do Obcej školy v Klížskom Hradišti. Tu zotrval do 31. augusta 1914. V tom istom roku, 1. septembra, nastúpil za učiteľa do Skačianskeho Hradišťa. Tu ho zastihla správa o vzniku I. svetovej vojny.

Dôstojník v I. svetovej vojne

Narukoval k vojenskej posádke do Trenčína. Po skrátenom základnom vojenskom výcviku ho ako poručíka odvliekli na ruský front, do oblasti medzi Ublou a Užhorodom.

Pokračovanie v budúcom čísle

Z rozsiahlej práce *Životopis rodiny Bergerovej* ktorú napísal Ing. Pavol Berger vybral, novými údajmi doplnil a do novinárskej podoby spracoval Peter Maťašeje

SPOMIENKOVÉ STRETNUTIE

(Dokončenie zo str. č. 1)

spisovateľa, Ivana Ťažkého, nasledoval krátky čas pre modlitbu. Potom nasledoval asi polhodinový organový koncert. Čas rozjímania pri hudbe veľikánov svetovej hudby vystriedali chvíle na cintoríne. Svoju vlastnú báseň venovanú pamiatke spisovateľa predniesla poetka Eva Rysová. Na heligónke, ktorá patrila Ladislavovi Ťažkému zahral Marek Klempa. Slávnostný príhovor mal Jozef Leikert. Peter Rašla s Gabrielom Rehákom ku hrobu položili nádherný veniec. Program pokračoval v areáli Starého Klíža. Synovia spisovateľa Ivan, Vladimír a Peter spoločne zasadili lipu pri drevenici – vernej kópii rodného domu spisovateľa. Jeho prehliadku vynechal len málokto. V kultúrnom programe, ktorý s ľahkosťou a vtipom moderoval Jozef Banáš, mohli prítomní vidieť a počuť veľmi pekné hudobné

■ Marek Klempa zahral na heligónke pri hrobe spisovateľa.

vystúpenia. Skupina KRAJKA z Trenčína očarila nielen svojim spevom, ale i vizuálne. Opätovne vystúpil aj Marek Klempa, tentoraz na xylofóne, zahral známu skladbu Let čmeliaka. Pomerne veľký priestor dostala domáca mužská spevácka skupina KLÍŽANIA. Vedúci skupiny František Lackovič medzi piesňami stihol aj odpovedať na niekoľko zvedavých otázok moderátora. Peter Rašla napokon pozval k mikrofónu aj hlavného hostiteľa Gabriela Reháka na krátky rozhovor. Prijemné podujatie ešte pokračovalo príjemnými stretnutiami a rozhovormi s ľuďmi, ktorých stretnúť znamená obohatiť svoj čas o hodnotné a nezabudnuteľné chvíle. Tak, alebo podobne, ako boli chvíle, keď sme sa – tí, čo mali to šťastie – stretali s tým, ktorému bolo celé podujatie venované. S Ladislavom Ťažkým.

■ Pamätnú lipu zasadili synovia Ladislava Ťažkého – Ivan, Vladimír a Peter.

Traktorová paráda, alebo ...

spanilá jazda „poľných a záhradných tátošov“ – aj takto by sa dalo nazvať podujatie pripravené, ako sa povie – na poslednú chvíľu. V utorok sme dostali pozvánky. Celá akcia prebiehala tak trochu v utajení. Ani to jej však neubralo na kvalite a nadšení všetkých zúčastnených. V sobotu 10. septembra o 12,00 hod. sa na námestí pred Kultúrnym domom v Klížskom Hradišti za mimoriadne priaznivého počasia stretlo celkom 38 malých, stredných, ale i veľkých motorových hospodárskych vozidiel (bol medzi nimi dokonca jeden kombajn). Akcia zaujímavá pre všetkých chlapov od 1 - ∞ rokov, ale takisto pre ženy, ktoré s veľkým záujmom prišli podporiť svojich favoritov, prípadne ich aj sprevádzali. Po povinnej registrácii pri Lázní, kde každý zúčastnený dostal poradové číslo, nálepku s príznačným heslom traktoristov „Porať a brániť“, nasledovalo fotenie a po 13,00 hod. sa sprievod traktorov pohol smerom na Klíž, Ješkovu Ves až na Brody, kde boli ešte niektoré z traktorov vystavené očiам záujemcov.

Podujatie pripravené fanúšikmi motorov s príznačným názvom „Stretnutie priaznivcov traktorov“ sa stretlo s veľkým ohlasom. Verím, že sa stretneme aj o rok.

Text a foto - ts

Text a foto Peter Maťašeje

■ Na výzvu, ktorú sme uverejnili v minulom čísle, týkajúcu sa hubových úlovkov, sme dostali niekoľko veľmi pekných fotografií. Najviac sa nám páčila fotografia Tobiáša Štastného, ktorý našiel takéto parádne kúsky.

FUTBAL

A – mužstvo

5. kolo 4. 9. 2016 OŠK Veľký Klíž – OFK Nedanovce 4 : 2 (1 : 2)

Góly OŠK: Vaňo 2, Chrenko J., Dovalovský J.

Zostava OŠK: Michal - Stanko Marek, Vaňo, Maťašeje V., Chrenko J., Bielich P., Chrenko R., Holák, Kučera J., Dovalovský J., Belianský. Striedali: Kučera M., Bielich M., Bielich Jakub, Chrenko I.

Prvý polčas bol charakteristický kombinovanou hrou hostí a našou nemohúcnosťou v zakončení. Už v 4. minúte šli hostia do vedenia po našej chybnnej rozohrávke a následnom rýchlym protiútoky. Postupne sme si vytvárali šance aj my, avšak ani tie z „pár krokov“ za chrbtom Peciaru neskončili. Vypomstilo sa nám to v 39. minúte po nedorozumení pri „malej domov“, kedy nemal problém zakončiť Žurek. Ešte do prestávky sa nám v 45. minúte podarilo znížiť zásluhou Vaňa. V druhom polčase nastal neskutočný obrat, kedy sme vďaka lepšiemu pohybu, presnejšej prihrávke a kolektívnemu duchu za 19 minút strelili tri góly. V 53. minúte unikal po krásnej prihrávke Dovalovský a bombou nedal Peciarovi šancu. V 64. minúte pohladil dušu domáceho fanúšika krásnou strelou Vaňo a v 72. minúte dokončil obrat Juraj Chrenko, ktorý po rohovom kope hlavičkoval nikým nekrytý.

6. kolo 11. 9. 2016 TJ Partizán Miezgovce - OŠK Veľký Klíž 1 : 4 (0 : 3)

Góly OŠK: Bielich P. 2 (1 z 11m), Kučera J. (11m), Dovalovský J.

Zostava OŠK: Michal - Stanko Marek, Vaňo, Kohút, Kučera M., Bielich P., Chrenko R., Bielich M., Kučera J., Dovalovský J., Belianský. Striedali: Chrenko I., Stanko T.

Rozumným držaním lopty sme od začiatku prevzali iniciatívu v zápase. Už pri prvej akcii bol v 5. minúte nedovolené atakovaný Belianský a nariadený pokutový kop premenil Ján Kučera - 0 : 1. Domáci neustále množili chyby, z ktorých sa zvyšoval počet rohov na našej strane. Po jednom z nich hlavou zakončoval Ján Dovalovský a bolo 0 : 2. V 29. minúte si po faule na Belianského postavil loptu na biely bod Patrik Bielich a nemýlil sa - 0 : 3. Začiatok druhého polčasu bol z našej strany slabší, aj napriek tomu sme v 69. minúte druhým gólom Bielicha zvyšovali na 0 : 4. V 87. minúte kozmeticky upravil na 1 : 4 domáci Kráľ.

7. kolo 18. 9. 2016 OŠK Veľký Klíž – FK 956 52 Podlužany 5 : 2 (3 : 1)

Góly OŠK: Dovalovský J. 3, Kučera J. (11m), Bielich P. (11m)

Zostava OŠK: Michal - Chrenko I., Vaňo, Jurik, Chrenko J., Bielich P., Chrenko R., Bielich M., Kučera J., Dovalovský J., Belianský. Striedali: Stanko Marek, Maťašeje V., Stanko T., Kohút.

Už v 6. minúte sme prehrávali 0 : 1, keď sa k lopte dostal Papulák a s prehľadom prehodil nášho neisto vybiehajúceho brankára. O ďalších šiest minút bolo vyrovnané, v pokutovom území bol faulovaný Ján Dovalovský a Ján Kučera penaltu bezpečne premenil - 1 : 1. V 14. minúte sme už viedli po krížnej strele Jána

Dovalovského. Do polčasu pridali ten istý hráč svoj druhý gól a stav bol 3 : 1. Druhý polčas mal podobný priebeh, držali sme loptu, postupnou kombináciou sme sa dostávali k bráne súpera, čo naopak hostom vyhovovalo na rýchle protiútoky. V 61. minúte premenil pokutový kop Patrik Bielich a o výsledku bolo rozhodnuté. Bonusom v zápase bol hattrick Jána Dovalovského, ktorý dovŕšil v 68. minúte. Hostom sa síce v 74. minúte podarilo skorigovať výsledok, ale i tak sme zvíťazili v treťom zápase za sebou.

8. kolo 25. 9. 2016 TJ Sokol Biskupice – OŠK Veľký Klíž 1 : 2 (1 : 2)

Góly OŠK: Kučera J., Dovalovský J.

Zostava OŠK: Michal - Kohút, Stanko Marek, Jurik, Chrenko J., Bielich P., Chrenko R., Bielich M., Kučera J., Dovalovský J., Belianský. Striedali: Maťašeje V., Chrenko I., Stanko T.

Prvý polčas sa hral vyrovnaný, no i celkom nervózný zápas s niekoľkými náznakmi šanci na oboch stranách. Už v 7. minúte šli domáci do vedenia, kedy po centri z pravej strany zakončoval na úrovni penaltového bodu Smolka. O dve minúty bolo vyrovnané, keď strela Jána Kučeru takmer z 30 metrov prešla pomedzi nohy domáceho brankára. Zlomový okamih prišiel v 43. minúte, z pravej strany poslal nadýchaný center na zadnú tyč Kučera a nikým nekrytý Dovalovský sa mohol spýtať gólmána, kam to chce - 1 : 2. Druhý polčas bol jasne v réžii domácich. Držali loptu, často nás dostávali pod tlak, avšak ani jedna z ich striel či šanci neskončili v bráne. Bojovným výkonom sme vedenie napokon udržali a odviezli si veľmi cenné tri body.

MaS

V nedeľu, 11. septembra v Ješkovej Vsi pri predajni Jednoty postupne vzniká hlúčkik ľudí. Prečo? Lebo. Tento rok už druhýkrát začíname túru tu. Viacerí sa ospravidlili pre rôzne povinnosti a tak rátame, koľko nás bude. O 10. hodine 17, z toho 5 na bicykloch. Víta nás predseda klubu a informuje o trase. A ešte netradične, hneď na začiatku, robíme spoločnú fotku, veď piati cyklisti sa

JAVOROVÝ NA BICYKLOCH AJ PEŠO

nebudú s nami pešími vlieť a odchádzame od predajne, okolo Babkovičovho mlyna cez horu a lúku na Cibajky pri salaš. Tu nás čakajú dve turistky a je nás 14 peších: z Piešťan, Kršteňan, Turčianok, Chynorian, Partizánskeho a domáci. Pri chate na Podskalí malá Hanička hovorí básničku o nezbednej zelenej hruške a musí sa vrátiť s mamičkou domov

na popoludňajší spánok. Ostatných vedie žltá značka na Javorový vrch. Pod vrcholom pri ohníku oddychuje cyklista a tak aj my s ním, ale nie dlho, veď treba na ten vrchol vyjsť. A tak ideme, pod vrcholom sa pokocháme výhľadom na slnkom zaliatu našu dedinu a okolité hory. Na vrchole čaká jeden z cyklistickej skupiny. Schránka na vrcholovú knihu chýba predné sklo a tak voľný prístup

využili hľadavce a dôkladne knihu poobhrýzali, ale nechali kúsok miesta na zápis aj pre nás. Ešte vrcholové foto a rozlúčka s našim cyklistom. Zostup je rýchly, tá istá cesta na Cibajky pri salaš, kde chvíľu posedíme. Posledné kilometre cez les, lúku a okolo mlyna až do Ješkovej prejdeme rýchlo. Lúčime sa s cezpoľnými, ďakujeme za uschovanie bicyklov a ťaháme domov. Turistický deň v priateľskej atmosfére ubehol za slnečného počasia príjemne. V októbri nás čaká prechádzka do Kolačna. Dovidenia. DS

Vydáva Obecný úrad Veľký Klíž, PSČ: 958 45, okres Partizánske, č.t. 038/542922. Šéfredaktor **Peter Maťašeje**, č.t. 0908 772 326, e-mail: mataseje@bestnet.sk, redakčná rada: **Ing. Zuzana Holáková**, **Ing. Tatiana Sasková**, **Anna Húdoková**, **Anna Kňazeová**. Príspevky do novín prijíma obecný úrad a redakčná rada. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy článkov. Schválené obecným zastupiteľstvom dňa 30.11.1995 pod č.9/1995 v bode 2, písm.f. Tlač Rosart. Registrované Ministerstvom kultúry pod EV 3637/09, IČO: 00311308, ISSN 1339-2611. Dátum vydania: 30. septembra 2016.